

Jun 2013

„Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, Bogu je to milo“ (1 Pt 2, 20).[1]

Apostol Petar ilustruje svojim zajednicama izvorni duh Evanđelja u njegovoj konkretnoj primeni, s posebnim osvrtom na životne uslove i položaj svakog pojedinca.

Ovde se obraća robovima koji su se obratili na veru. Njima, kao i svim robovima u tadašnjem društvu, događalo se da nisu bili shvaćeni i da su bili nepravedno zlostavljani. Ove reči ujedno su upućene svim ljudima svakog vremena i svih krajeva, koji moraju da trpe neshvatanja i nepravde od strane svojih bližnjih, bili im oni nadređeni ili njima jednaki.

„Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, Bogu je to milo“.

Tim ljudima apostol preporučuje da ne podlegnu instinktivnoj reakciji koju bi mogla da izazove ta situacija, nego da podražavaju Isusovo ponašanje. Štaviše, podstiče ih da odgovore ljubavlju i u tim poteškoćama i nerazumevanjima prepoznaju milost, to jest, priliku koju je Bog dozvolio da bi pokazali pravi kršćanski duh. Iznad svega na taj način moći će da ljubavlju privedu Kristu i onoga ko ih ne shvata.

„Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, Bogu je to milo“.

Polazeći od ovih i sličnih reči, neki bi želeli da optuže kršćanstvo za propagiranje preterane popustljivosti koja uspavljuje savesti, čineći ih manje aktivnim u borbi protiv nepravdi.

Ali nije tako. Isus traži da volimo i onoga ko nas ne shvata i ko nas zlostavlja, ali ne zato da bi nas učinio neosetljivima na nepravde. Naprotiv! On želi da nas pouči kako izgraditi zaista pravedno društvo. To je moguće šireći duh istinske ljubavi, tako da mi prvi počnemo da volimo.

„Ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, Bogu je to milo“.

Kako živeti Reč života ovog meseca?

I mi danas možemo da budemo neshvaćeni i zlostavljani na mnoge načine, počevši od netaktičnosti i grubosti do zlonamernih sudova, nezahvalnosti, uvreda i pravih nepravdi.

U svim tim slučajevima moramo da svedočimo ljubav koju je Isus doneo na zemlju – prema svima, pa i prema onima koji s nama loše postupaju.

Reč života ovog meseca traži da čak i u legitimnoj odbrani pravde i istine nikad ne zaboravimo da je naša prva kršćanska dužnost voleti drugoga, to jest, prema njemu zauzeti novi stav, sačinjen od razumevanja, prihvatanja i milosrđa koje je Isus imao prema nama. Na taj način i u odbrani svojih razloga nikad nećemo razrušiti odnos, nikad nećemo popustiti iskušenju srdžbe ili osvete.

Na taj način ćemo, kao sredstva Isusove ljubavi, i mi biti u stanju da dovedemo k Bogu svoje bližnje.

Kjara Lubik

[\[1\]](#) Reč života objavljena u *Novom svetu* br. 5/1990.